

zavarovancev, bi morali imeti sicer le za podpisovanje po več predsednikov in ravnateljev, odn. njihovih namestnikov, zlasti kadar izide kakšna novela o preureditvi plačilnih razredov zavarovancev in je treba v najkrajšem času vsakemu služboдавцу in nameščencu poslati nov odlok.

Radi potrebe čim intenzivnejšega dela se morajo predsedniki in ravnatelji ter njihovi namestniki baviti z važnejšim delom, dočim njihove podpise na odloke, ki jih izgotavljajo strokovni uradniki, lahko pritiskajo sluge.

O načrtu zakona zoper nečedno tekmo.

Dr. E. Pajnič.

(Konec).

Nadaljnja vrsta nečedne tekme je po načrtu v čl. 16. (civilnopravno dejanstvo) in v čl. 32 (kaznivi prestopok) orisano kršenje in izkoriščanje tajnosti v produkciji in trgovini.³² Znaki nečedne tekme s kršenjem in izkoriščevanjem tajnosti so v obeh primerih (civilnopravnem in kazenskopravnem) isti. Načrt se je tu precej točno držal sličnih določb češkoslovaškega zakona o nečedni tekmi. Ločiti je treba med kršenjem takih tajnosti po zaposlencih podjetja za časa njih zaposlenosti ter na drugi strani med kršenjem in izkoriščevanjem tajnosti, katere utegne zakriviti (večinoma) tudi druga oseba, pa tudi zaposlenec med službo in po končani zaposlenosti. Zaposlenec, nameščeneec, delavec vajenec — mora za časa svoje zaposlenosti priobčiti ali odkriti (»učiniti pristupačnom«) neopravičeno drugemu produkcijsko ali trgovinsko tajnost, ki mu je radi njegovega razmerja v podjetju bila ali zaupana ali pa poznata na drug način in ki se more uporabiti v tekmovanju. Tudi nezaposlenci zakrivijo tako kršenje tajnosti s tem, da jo drugemu priobčijo ali v lastnem ali tujem podjetju izkoriščajo, to pa tedaj, ako so zvedeli za tako tajnost po lastnem ali tujem protizakonitem ali dobrim šegam nasprotujočem

³² Prim. § 13 čsl., §§ 11 in 12 avstr. in §§ 17, 18 nem. zak. o nečedni tekmi: Avstrijski in nemški zakon navajata le znake kazenskopravnega prestopka, ki ima seveda zasebnopravne posledice. Glej avstrijski zakon 11. maja 1921 B. G. Bl. št. 292 (Angestelltengesetz). Zakon 24. julija 1917 drž. zak. št. 307 z izvrš. nar. 12. avgusta 1918 drž. zak. št. 302.

dejanju, zlasti z vohunstvom (»uhodjenjem«), po njim zaupanih tajnostih ali tehničnih ter poslovnih pripomočkih, po izvrševanju javne funkcije.

Na tem mestu bi bilo opozoriti na netočnost načrta, ki govori v prvem odstavku čl. 16. in 32. le o poslovnih tajnostih³³, v nadpisu ter v drugem odstavku pa o produkcijskih ali trgovinskih tajnostih. Po vsem besedilu čl. 16. in 32. ter po sličnih določbah češkoslovaškega zakona o. n. t. pa je jasno, da gre v vseh primerih za tajnosti obojih vrst. Ker pa hoče bodoči zakon ščititi ne le obrtnike, industrijalce, poljedelce in trgovce, ampak tudi pridobitno delovanje drugih slojev (»slobodnih profesij«), bilo bi primerneje govoriti o produkcijskih in poslovnih tajnostih.

V tretjem odstavku čl. 16. nač. je umestno povzeta nemški judikaturi izjema v prid zaposlencev in vajencev, ki smejo seveda pozneje uporabljati v lasten prid svoje znanje ter izvežbanost, ki so jih pridobili po volji službodavca med učno dobo v njegovem podjetju. Ta določba pa odkriva seveda vso nevarnost in pomanjkljivost prestrogih kazuističnih določb nečedne tekme te vrste. V praksi bodo imeli zadnjo in odločilno besedo izvedenci, na katerih popolno nepristranost bo pač najstrožje gledati.

Nemškemu ali avstrijskemu zakonu o n. t. tuja je čsl. zakonu posneta nečedna tekma, ki jo stori s pridobivanjem v isti panogi pomožno osebje podjetja temu v kvar, prav tako je pa presojeti izkoriščevanje takih pomožnih zaposlencev (pooblaščenec, agentov, potnikov) po drugih tekmovalcih. Taka dejanja, ki so pri nas po materialnopravnih zakonih³⁴ že zabranjena, bodo v prihodnje po zakonu o nečedni tekmi tudi kot prestopki (čl. 33 nač.) kazniva, le da je tu potrebna zavest, da se s takimi nečednimi dejanji podjetje oškoduje.

V tretjem poglavju vsebuje načrt upravne predpise, ki so deloma posneti po češkoslovaškem zakonu o nečed. tekmi, a so razširjeni z določbami o prodaji s popusti in o razprodaji. Avstrijski zakon o razprodajah³⁵ ni izrečno razveljavljen, pa je zamenjan z mnogo širjimi določbami, ki vsebujejo celo kaznivo dejanstvo pregreška z nečedno reklamo (čl. 45 odst. 3, in 26 nač.).³⁶ Kot

³³ »Obrazloženie« k načrtu k prvemu odstavku čl. 16 govori o zaposlenih osebah, ki so pogodbeno ali moralno obvezane, da čuvajo poslovne ali obrtne tajnosti in tajnosti v proizvodjanju.

³⁴ Prim. §§ 7 in 36 nasl. zak. 16. januarja 1910 drž. zak. št. 20; čl. 56. trg. zak.

³⁵ Zakon 16. januarja 1895 drž. zak. št. 26.

³⁶ Gre tu za prodajo s popustom po čl. 45 odst. 1. nač., ki se pa smatra kot nečedna reklama tedaj, ako se izvrši dejansko z nižjim popustom kot je po čl. 45 odst. 1. nač. (5%) določen.

upravna oblastva poslujejo pristojne trgovske zbornice ter ministristvo trgovine in industrije. Pristojna je pa očitvidno ona trgovska zbornica, kjer se nahaja sedež podjetja, ki započne in izvrši razprodajo. Upravno kazensko oblastvo pa je tudi v teh primerih po čl. 57 nač. v rokah policijske oblasti.

Kakor v § 42 čsl. zakona o neč. tekmi je v čl. 54 nač. rečeno, da je zabranjeno glede blaga pozivati se na to, da izvira to blago iz stečajne mase ali iz izvršilne dražbe ali iz kakšne razprodaje, pa v istini to blago ne spada več tjakaj.

Zgolj policijsko kaznive bodo po načrtu (čl. 55 in 56 nač.) vse prodaje, ki imajo nekak značaj prepovedanih iger. Pri nekaterih teh prodaj se zahteva od odjemalcev, da pridobe še druge odjemalce, zato se jim pa nudijo določne koristi. V drugih primerih pa načrt govori o premijskih poslih, kjer je odvisna nagrada zgolj od sreče.³⁷ Načrt govori o prvonavedenih poslovnih dogovorih, da so nični (§ 879 o. d. z.). V tem poglavju načrt sicer ne omenja civilnopravnih posledic, poseči bo torej v danih primerih po zasebnopravni zaščiti generalne klavzule po čl. 1 nač.

II.

Govoriti je sedaj še pregledno o civilnopravnih in kazenskopravnih sankcijah ter o predpisih pravdne in izvršilne narave.

Zaščitno sredstvo zasebnopravne narave je predvsem zahtevka na opustitev, s katerim se združuje pri dalje časa trajajočih primerih nečedne tekme še zahtevka na odstranitev protipravnega dejstva. Načrt dosledno govori o »nekorektnem« dejstvu, a zdi se nam, da bilo točneje govoriti o protipravnem dejstvu, ko je njega povzročitev s pozitivnimi predpisi načrta prepovedana. Z ustvaritvijo zahtevka na opustitev in odstranitev je znamenovati bistveni napredek napram že obstoječim predpisom državlanskega prava (§§ 1295 odst. 2, 1330 odst. 2. o. d. z.), po katerih je mogoče zahtevati zgolj odškodnino.

Kakor drugi zakonj o nečedni tekmi tudi naš načrt popolnem molči o tem, ali je tožba na opustitev dopustna le tedaj, kadar je nevarnost, da storilec ponovi dejanje nečedne tekme.³⁸ Jasno je, da mora biti podan konkretni interes na zavarovanje zoper mogoče ponovitve dejanja neč. tekme. O takem interesu ne

³⁷ »Poslovi po usovnom sistemu«, nemško »Schneeballengeschäfte, Lavinengeschäfte«; glej tudi avstr. ukaznik just. min. l. 1901 str. 144 in l. 1902 str. 162. Prim §§ 43 in 44 češkoslov. ter § 27. avstr. zak. o neč. tekmi, nemški zakon nima teh prepovedi.

³⁸ O tem vprašanju je bilo že obširno razpravljano v judikaturi in literaturi. Kadečka str. 37., Zimble: Jur. Blätter str. 160/26 in 198/27.; Weinmann, Ger. Z. str. 167/27 i. t. d.

bo govoriti, kjer izgubi dejanje nečedne tekme (n. pr. reklamni inserat) že v nekaj dneh ves svoj vpliv. Le to se more za prihodnost prepovedati, kar se utegne zopet izvršiti ali zgoditi. Po vsem smislu določb načrta je domnevati povsod tako nevarnost ponovitve, toženi moral bo dokazati, da manjka v danem primeru interesa na taki tožbi.

Pri zahtevku na odškodnino veljajo obični predpisi glede vprašanja krivde («dolus» in «culpa»), kar načrt tako izraža, da nalaga storilcu vsekdar odgovornost tedaj, če je vedel ali moral vedeti, da povzroča njegovo dejanje drugim tekmovalcem škodo. Utesnitev tega načela je videti v določbi čl. 3 odst. 1 nač. glede jamčenja oseb odgovornih po zakonu o tisku, ki se morejo na odškodnino le tožiti, ako so vedeli za sposobnost tiskanih reklamnih navedb, da te spravijo koga v zmoto.

Naš načrt ne loči med primeri lažje in hude nemarnosti, § 16, odst. 1 čl. zakona o n. t. poudarja, da pomeni izraz »moral znati« nevednost, povzročeno s hudo nemarnostjo. To je pomembno toliko, ker načrt v čl. 19. odst. 4 kar na splošno določa, da je več storilcev za storjeno škodo odgovornih vsekdar solidarno.³⁹

Odškodnina obsega povračilo neposredne škode in izgubljenega dobička. Na predlog tožiteljev pa mora sodišče priznati za prizadeto škodo ter krivico pavšalno svoto (zadovoljenje), kar seveda izključuje nadaljnje zahtevke pod naslovom odškodnine. Poudarjana je odločilna važnost sodnega preudarka (§ 273 c. pr. r.) glede vprašanj o temelju in višini nastale škode.

Čl. 40 nač. poudarja, da more oškodovani zahtevati odškodnino tudi o priliki kazenskega postopanja s pridruženjem temu postopanju kot zasebni udeleženec.

Legitimirani so civilnopravno k tožbi na opustitev ali tudi na odstranitev, kolikor gre za temelj oprt na generalno klavzulo, nečedno reklamo, napačno oznako izvora in podkupovanje, ne le neposredno prizadeti, temveč tudi vsak sotekmovalec ter udruženja (čl. 18, odst. 1 nač.), ki so po svojih pravilih pozvana, da čuvajo interese sotekmovalcev ogrožene («povredjene») z dejanji nečedne tekme.⁴⁰ Dobro bi bilo, ako bi bodoči zakon naravnost omenjal poleg udruženj ali med te štel tudi trgovske in obrtne zbornice kot opravičene k takim tožbam. Nemška judikatura smatra to opravičenost kot podano. V vseh drugih primerih nečedne tekme pa je k tožbi na dopustitev ali na povračilo škode opravičen le oškodovanec.

Glede vprašanja pasivne legitimacije je zanimiva določba čl. 20 nač.,⁴¹ po kateri je lastnik podjetja, v kojega obsegu je druga

³⁹ Prim. § 1302 o. d. z.

⁴⁰ Podobno §§ 15 čl. 14 avstr. in 13 nem. zak. o neč. tekmi.

⁴¹ §§ 17 čl. in 18 avstr. zak. o neč. tekmi.

oseba storila delo nečedne tekme po čl. 1., 2. (reklama), 10. do 16. nač. (lažno označenje, očrtnjenje, zloraba zunanje opreme..., brezpravno priobčnenje dnevnikih vesti, podkupovanje, kršitev tajnosti) odgovoren pri tožbi na opustitev ali odstranitev. Glede odškodninskih zahtevkov, stavljenih zoper njega pa nastopa le tedaj odgovornost imetnika podjetja, ako mu je protipravno delo načedne tekme bilo znano ali moralo biti znano.

V skupnih sklepnih predpisih (čl. 60 nač.) navaja načrt možnost objave civilne sodbe brez razlogov ali z razlogi na stroške ene ali druge stranke, kakor že izteče pravda. Rok, podrobnosti objave določi sodišče v sodbi. Uradoma ali na predlog more sodišče naložiti denarno kazen do 50.000 Din (po čl. 61 nač. v prid državni blagajni) oni stranki, ki se je v spor podala hudomušno.

V predpisih glede civilnopravnega postopanja manjka v načrtu določba o začasnih odredbah (glej čl. 35 nač.) očitno zato, ker zadoščajo načrtu že predpisi, ki so v izvršilnem redu (§ 381 in nasl. avstr. izvr. r.). Opozarjamo na določbo § 24 avstrijskega zak. o n. t., ki pravi, da je v zavarovanje zahtevkov, oprtih na ta zakon, možno dovoliti začasne odredbe tudi brez pogojev, navedenih v § 381 avstr. izvr. reda. Taka določba bi bila v oporo zahtevkov iz gorenjih naslovov največje važnosti.

Le napram oglasom in objavam v tiskovinah je dana možnost, da se že med pravdo izreče prepoved nadaljnjih objav ali prepoved izdajanja, ki izidejo zoper lastnika tiskovnega podjetja.

Za reševanje teh civilnopravnih sporov (čl. 22 nač.) so stvarno pristojna okrožna kot trgovska sodišča; besedilo tega člena⁴² bi bilo prilagoditi popolnoma besedilu čl. 14, odst. 2, zak. o organizaciji sodišč z dne 18. januarja 1929.

Krajevna pristojnost se ravna po sedežu podjetja, kojega lastnik ali kojega zaposlenci so toženi. Subsidiarno se določa ta pristojnost po kraju podjetja, na katero se delo nečedne tekme nanaša; kjer je glavni sedež podjetja; po kraju, kjer toženi stalno prebiva in v skrajnem primeru, kjer je delo nečedne tekme bilo storjeno. Pri sospornikih-tožencih (§ 11 c. pr. r.) velja krajevna pristojnost po izboru, kakor jo določa zakon o državlansko-sodnem postopku. Po inozemski tiskovini storjeno delo nečedne tekme se smatra v tem pogledu krajevne pristojnosti kot izvršeno tamkaj, kamor je bila tiskovina poslana, izročena ali kjer je bila razširjena.

⁴² »Prvostepeni sudovi, koji su nadležni i za trgovačke sporove«. Opomniti je, da določa § 21 čl. zak. o n. t. izključno stvarno pristojnost zbornih sodišč prve stopnje, a § 22 avstr. zak. o n. t. ono zbornih kot trgovskih sodišč prve stopnje.

Civilnopravni zahtevki zastarajo v roku šestih mesecev, ki prične teči z dnem, ko je opravičenec zvedel o delu nečedne tekme in zaznal za osebo zavezančevo (čl. 24, odst. 1 nač.) Po vzorcu § 20, odst. 2 avstrij. zak. o n. t. pravi odstavek 2, čl. 24 nač., da pričenja pri tožbah na povračilo škode teči gorenji rok zastaranja šele od dneva, ko je škoda nastala in je zanjo zvedel upravičenec. To besedilo obeh odstavkov je precej neokretno, pa tudi jasno ni, ker govori čl. 24, odst. 1 nač. kar splošno o zahtevkih sploh. Zato bi bilo ves ta predpis prienačiti določbi §23, odst. 1a čl. zak. o n. t.,⁴³ a zato izpustiti drugi odstavek tega člena. Gorenji šestmesečni rok je nekak prekluzivni rok; čl. 24, odst. 1 nač. omenja sklepno, da nastopi v vseh primerih, kjer prej ne izve upravičenec za dejanje ter osebo storilca, zastaranje v t r e h l e t i h po izvršenem delu nečedne tekme. Tako slove tudi podobna določba češkoslovaškega zakona, dočim hoče naš načrt pri zahtevkih na odškodnino i triletno zastaranje šteti šele od dneva, ko je škoda nastala. Slednji dan bo namreč često precej težko določiti, ker se pri dejanjih nečedne tekme škoda šele polagoma in stopnjema pojavlja.

Zanimiva in umestna je določba (čl. 24, zadnji odst. nač.), ki kaže na to, da daje trajanje predpisom o nečedni tekmi protivnega stanja še vedno pravico, da se stavijo primerni zasebnopravni zahtevki, dokler pač ni potekla gori opisana triletna zastaralna doba. Tako bo dobil v določni meri bodoči zakon o nečedni tekmi vzratno moč, o čemer še posebej govori čl. 65 nač.⁴⁴ Ta določba pa pravi, da bo po veljavi novega zakona odškodnino zahtevati le glede škode, nastale šele po veljavi zakona o nečedni tekmi.

Glede kazenskopravne zaščite je treba poudarjati, da pozna načrt — kakor že zgoraj navedeno — zgolj prestopke in pa le policijsko kaznive prekrške. Ako delodajalec ali upravnik podjetja zavestno ne zabrani kaznivega prestopka, ki ga zakrivi delojemalec ali pooblaščenec, smatra načrt pravilno kot sokrivdo na glavnem kaznivem dejanju, ne pa kot samostojen delikt.

⁴³ Tako bi se glasilo odločilno besedilo odst. 1. čl. 24 nač. nekako takole: . . . »U roku od šest meseci od dana kad je zainteresovani saznao za delo ili za štetu i za izvršioca.«

⁴⁴ Čl. 65. Može se tražiti zabrana nekog dela ili da se odkloni nekorektno dejstvo u smislu ovog zakona i u slučaju, kad se je ranijom radnjom ostvarilo delo, koje po stupanju u važnost ovog zakona još prouzrukuje takve posledice, koje se protive propisima ovog zakona. No u tom slučaju naknada štete na osnovu ovog zakona može se tražiti samo za štetu, koja je nanesena posle stupanja u važnost ovog zakona.

kakor je to urejeno v češkoslovaškem zakonu o n. t. (§ 33 čl. z.). Kazniv je tudi poskus pri teh prestopkih.

V čl. 37 nač. je glede vseh prestopkov kazen enotno določena. V naknadnem določevanju nadomestnih zapornih kazni za primer neizterljivosti denarnih kazni bodo utegnile v praksi nastati dokajšnje neenakosti in neskladnosti, ker pravi odst. 2, § 37 nač., da je določiti tako nakladno zaporno kazen po meri krivde, ne po gotovem razmerju s prisojeno denarno kaznijo. Poudariti bi bilo točno, da mora za primer neizterljivosti že v sodbi biti določena nadomestna zaporna kazen, da more druga stopnja i v tem oziru morda preizkusiti prvosodno sodbo. Denarne kazni, globe in izkupila za zaplenjene stvari pripadajo državnim blagajni.

Po § 39 nač. ni kazniv zaposlenec, o katerem se dokaže, da bi bil odpuščen iz službe, ali bi trpel občutno škodo, če ne bi izvršil kaznivega dejanja nečedne tekme. Dokazno breme o opisnem primeru nekaznivosti nosi torej obdolženi zaposlenec.⁴⁵

Poleg kazni izreče sodba na predlog zasebnega obtožitelja še, da se morajo lažne navedbe (nečedna reklama, lažna oznaka izvora blaga) ali odstraniti ali popolniti in če to ni mogoče, da zapade in se uniči dotično priobčilo in prav to se more zgoditi tudi glede oglasov, nadpisov, zavojev, zunanje opreme itd. Mogoče pa je doseči navedene mere tudi v primerih oprostilnih sodb, — torej nekako objektivno postopanje. Kadar gre za nečedno tekmo z zapostavljanjem (»ocrnjenjem«), more sodišče odrediti preklic v časopisih na strošek obsojenca.

Čl. 35 nač. predvideva začasne odredbe v zavarovanje, da se izvrše gori opisane naredbe izrečene s sodbo. Kot take navaja zgolj kot primere zadrževanja blaga na carinarnicah, zaplenbo blaga in ukrenitve glede pokvarljivega blaga. Sodišče zasliši po možnosti pred rešitvijo stranke, sme od tožitelja tudi zahtevati kavcijo za stroške odredbe. Pripuščena je pritožba v roku treh dni, ki se štejejo vsekako od dneva vročbe pismenega izdatka rešitve. O pritožbi odloča višje sodišče — torej ni navedeno kot druga stopnja izrečno apelacijsko ali okrožno sodišče. Načrt — čl. 34, odst. 2 — se bo moral tu opirati na izenačenje materialnega in pravnega kazenskega prava. Tudi v kazenskem postopanju more tožitelj, kakor v primeru oprostitev tudi toženec doseči objavo sodbe.

Kazensko postopanje radi prestopkov nečedne tekme je mogoče le na zasebno tožbo oseb, ki so — kakor zgoraj opisano — upravičene k tožbi na oprostitev ali odstranitev. Subjektivno za-

⁴⁵ § 38 čl. zak. o n. t. ima isto določbo, a § 19 odst. 3. avstr. zak. o n. t. nalaga obtožitelju, da dokaže kaznivost zaposlenca, češ da je domnevati njegovo popolno odvisnost od službodavca.

staranja pravice na tožbo nastopi v šestih mesecih od dneva, ko je zvedel tožitelj za kaznivo delo in za storilca.

Subsidiarno naj veljajo za kazensko postopanje na teritoriju pristojnega sodišča veljavni zakoni o kazenskem postopku in materialnem kazenskem pravu (čl. 34, odst. 2 nač.). Med tem je pa na teh poljih že nastopilo izenačenje zakonov, kar bo treba upoštevati.

Češkoslovaški zakon o neč. tekmi ureja (§§ 49, 50) poravnalno postopanje za vse vrste nečedne tekme, ki je v denarnih in bančnih stvareh celo obligatorno. Dobro je, da teh določb naš načrt ni prevzel.

Sklepno je omeniti še uporabnost določb načrta glede inozemcev (čl. 63 nač.). Poudarjano je načelo, da uživajo tudi državljani, ki imajo v naši državi podjetje ali vrše tu delo, isto zaščito kakor naši državljani. Sicer pa je ta zaščita odvisna od dejstva vzajemnosti. Po načrtu mora pa tisti, ki se hoče s tem dejstvom okoristiti, obstoj vzajemnosti dokazati. Ta zahteva je dokaj trda in tudi manj praktična; o češkoslovaškem zakonu (§ 52 čl. z. o n. t.) je treba o tej okolnosti u r a d o m a pribaviti izjavo ministrstva pravde, ki jo odda sporazumno z ministrstvom pristojnega resora. Sicer je pa glede obstoja vzajemnosti itak pričakovati ministrskih razlogov v uradnih listih.

Sklepno je reči o načrtu, da je načrt skrbno in marljivo zakonodajno delo, dasi smo naziranja, da za razmere v naši državi ni treba tako obširne ureditve cele snovi o nečedni tekmi. O priliki izenačenja materialnega državlanskega in kazenskega prava bi bilo primerno popolniti že veljavne določbe v zaščito poštenega pridobitnega gospodarstva. Umestna bi bila tudi odložitev končne redakcije zakona o nečedni tekmi za čas, ko bo izvršeno in tudi uresničeno izenačenje na poljih državlanskega, trgovinsko-obrtnega in kazenskega prava. Ni naloga zakonodajčeva, da ustvari z zakonom jezikovno takorekoč leposlovno delo, a vendar je potrebno, da se skrbno pretehtajo vsi posamezni izrazi za važne pravne pojme. Izogibati se je neumestnih tujk, vsake dolgovезnosti in ponovitev v besedilu posameznih predpisov (prim. čl. 1, 23, 32, odst. 1, 30, 31 nač.), kar vse je protivno tudi naravni dovršenosti jezika, katerega se poslužuje načrt zakona o nečedni tekmi.⁴⁶

⁴⁶ **Literatura** o nečedni tekmi, (kolikor je bila upoštevana pri tem spisu). Avstrijski zakon o neč. tekmi: Dr. L. Haber, Jur. Bl. I. 1923; Dr. E. Bettelheim, Ger. Z. I. 1923; Dr. Abel, Ger. Z. 1927; Dr. Adler, Ger. Z. 1925; Dr. L. Kadečka, Wien 1924; dr. E. Pajnič, Trgoski list št. 149 in 150 iz I. 1923. Češkoslov. zakon o neč. tekmi: dr. Skala, Praga 1928; Dr. R. Gellner, Prager Archiv 1927; Dr. M.

